

Proč věřit v Boha?

Obsah

- Nahradila věda víru v Boha?
- Boží vlastnosti – co můžeme o něm vědět?
 - Bůh je zdrojem existence
 - Bůh je všudypřítomný
 - Bůh je vševědoucí
 - Bůh je dobrý
 - Bůh je svatý
 - Bůh je spravedlivý
 - Bůh je láska
- Kde jinde můžeme rozpoznat Boží existenci?
- Co to znamená pro můj život?

⚓ Nahradila věda víru v Boha?

Existují v zásadě dva způsoby, jak lidé kladou otázky a nachází na ně odpovědi. Můžeme si položit otázku „jak?“ věci fungují. Jako odpověď nám může dobře posloužit věda. Když však malíř nakreslí obraz, těžko se spokojíme s vědeckým vysvětlením. Pro většinu lidí bude otázka „co chtěl obrazem vyjádřit?“ mnohem zásadnější než otázka „jak ho namaloval?“.

Když se díváme na přírodu, jsme v podobné situaci. Často žaseme nad její krásou a dokonalostí. Vyžádáme-li si vědecké vysvětlení, dozvíme se o fotosyntéze, hvězdokupách nebo gravitačním zákoně. I kdybychom byli schopni přesně zformulovat všechny přírodní zákony, zůstala by otázka „proč tu jsou?“ a „proč je to tak krásné a dokonalé?“. Materialista možná řekne: „Inu, to tak prostě je“.

Věřícímu vědecké vysvětlení nestačí. Zavrhnout otázky typu „proč?“ znamená potlačit důležitou součást hledání pravdy. Pro ilustraci uvedeme krátký příběh:

Dvě myši obývaly klavír. Každý den poslouchaly krásnou hudbu. Jednoho dne se jedna z nich zeptá: „Věříš, že existuje klavírista?“. Druhá odpoví: „Odkud víš, že existuje? Už jsi ho viděla?“ První odpoví: „Sice jsem ho neviděla, ale ta krásná hudba přece nemůže být náhoda. Musí za tím být někdo velmi nadaný.“ Druhá

reaguje: „To je jen nějaká domněnka bez skutečného důkazu. Krom toho je hudba už dávno vědecky vysvětlená: V klavíru je mnoho kladívek a strun. Vždy, když udeří kladívko do struny vzniká tón, a tak vzniká hudba.“

Při otázkách typu „proč?“ jde o smysl všeho kolem nás – všeho, na čem stojí náš život. Právě to jsou otázky, o kterých mluví Bible. V Bibli nejde o přírodovědecký popis světa. Jsou sice lidé, kteří některé pasáže z Bible chápou jako vědecký popis a staví ji proti vědě. [1] Bible se ale zaměřuje na popis stvoření z jiného pohledu než věda. Vědě nekonkuruje a neprotiřečí si s ní. Odpovídá na otázku „proč?“ náš svět existuje a jaký význam má pro náš život vše kolem nás – vše, co se děje.

Pro materialistu jsou příroda a vesmír jen jiná slova pro „všechno“ a víc neexistuje. Proč jsme ale při pohledu na hory nebo hvězdnou oblohu naplněni hlubokým údivem a radostí? Jsme vděční za sladké jahody nebo procházku po pláži. Komu jsme ale vlastně vděční? Kdo si zaslouží náš vděk?

Krása přírody přesahuje díla umělců a návrhářů. Ti se často přírodou inspirovali. Každý, kdo vidí „Slunečnici“ od Vincenta van Gogha nebo slyší Vivaldiho „Jaro“ ze „Čtvera ročních dob“, myslí na tvořivost lidského ducha. Proč potom připisujeme krásu slunečnice a ptačí zpěv, kterými se tito umělci inspirovali, pouhé náhodě?

Věřící člověk vidí při pohledu na naši úžasnou planetu a život Boží působení a záměr. To všechno je pro něho výrazem Boží lásky a slávy.

Boží vlastnosti - co můžeme o něm vědět?

Stává se, že lidé odmítnou víru v Boha, protože se setkali se zkreslenou představou o něm. O Bohu existují různé předsudky a vysněné představy... Proto bychom chtěli nejprve něco napsat o jeho vlastnostech a charakteru na základě několika biblických citátů.

⚓ Bůh je zdrojem existence

On stvořil čas. Existuje mimo čas a prostor. Nemá ani začátek ani konec a nepodléhá změnám.

Než se hory zrodily, než vznikl svět a země, od věků na věky jsi ty, Bože. (Žalm 90:2)

Jeden den je u Pána jako tisíc let a tisíc let jako jeden den (2. list Petrův 3:8)

⚓ Bůh je všudypřítomný

On stvořil prostor. Nemá tělo, ale je duchovní bytost. Nemůžeme ho popsat pomocí barev a tvarů, nemůžeme ho zobrazit ani si představit, jak vypadá. On není muž ani žena, mladý ani starý. To, že nemá tvar, neznamena, že se o něm nedá říct nic konkrétního. Nechává nás poznat jeho dobré vlastnosti. Nemůžeme ale říct, že je tady nebo tam. Nemůžeme ho vtěsnat do hranic prostoru. Je všude a vždy poblíž každému, kdo ho hledá.

Ale může Bůh opravdu sídlit na zemi, když nebesa, ba ani nebesa nebes tě nemohou pojmout, natož tento dům, který jsem vybudoval? (1. Královská 8:27)

Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli...a přece není od nikoho z nás daleko. (Skutky apoštolů)

17:24,27)

✚ **Bůh je vševědoucí**

Není-li omezený časem ani prostorem, pak ví o všem, co se děje. Zná celou minulost, celou budoucnost a každého člověka skrz naskrz.

Hospodine, zkoumáš mě a znáš mě. Víš o mně, ať sedím nebo vstanu, zdálky je ti jasné, co chci dělat. Sleduješ mou stezku i místo, kde ležím, všechny moje cesty jsou ti známy. Ještě nemám slovo na jazyku, a ty, Hospodine, víš už všechno. (Žalm 139:1-4)

To neznamena, že v našem životě už je vše předem dané. Bůh zná naši budoucnost proto, že ji vidí ve své nadčasovosti, ne proto, že v ní vše určuje.

✚ **Bůh je dobrý**

Bůh je nezištně dobrý a přívětivý. Stará se o nás a chce nás obdarovat, i když si to nezasloužíme. Proto mu můžeme důvěřovat.

On je dobrý k nevděčným i zlým (Lukášovo evangelium 6:35)

Nepotřebuje nás, a přesto nám dal život, aby nás obdaroval.

Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno...Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb?... Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec v nebesích dá dobré těm, kdo ho prosí! (Matoušovo evangelium 7:7,9,11)

✚ **Bůh je svatý**

Bůh miluje dobro a má odpor ke zlu. Je dokonale čistý jako světlo.

Vždyť ty nejsi Bůh, který má zalíbení v ničemnosti; zlý s tebou přebývat nemůže. (Žalm 5:5 ČSP)

Žádné zlo a tma před ním neobstojí, i když se často lidé snaží své zlé skutku ukrýt. On je nablízku těm, kteří chtějí mít čisté srdce.

A toto je zvěst, kterou jsme od něho slyšeli a vám ji oznamujeme: že Bůh je světlo a není v něm nejmenší tmy. Říkáme-li, že s ním máme společenství, a přitom chodíme ve tmě, lžeme a nečiníme pravdu. (1. list Janův 1:5-6)

✚ **Bůh je spravedlivý**

Bůh chce dokonalé dobro, a proto jasně rozlišuje mezi dobrem a zlem až na úroveň motivů a postojů. Jeho soud není povrchní, ale zahrnuje celou realitu.

Jemu přísluší soudit a posuzovat, co jsme v životě udělali s tím, co nám svěřil.

„Já určím tu chvíli, kdy vykonám soud dle práva. (Žalm 75:3)

On ‚odplatí každému podle jeho skutků‘. Těm, kteří vytrvalostí v dobrém jednání hledají nepomíjející slávu a čest, dá život věčný. Ty však, kteří prosazují sebe, odpírají pravdě a podléhají nepravosti, očekává hněv a trest. (Římanům 2:6–8)

Když Bůh v Bibli soudí, pak to není jen o odsouzení zla. Zahrnuje to i urovnávání sporů a zastání se slabšího a ukřivděného. Bůh sám nikomu nekřivdí a nikoho neupřednostňuje.

Bůh nikomu nestrání, ale v každém národě je mu milý ten, kdo v něho věří a činí, co je spravedlivé. (Skutku apoštolů 10:34–35)

Bůh má zalíbení ve spravedlnosti a chce pomoci každému člověku žít spravedlivě.

Blaze těm, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti, neboť oni budou nasyceni. (Matoušovo evangelium 5:6)

⚓ Bůh je láska

V Bohu není ani stopy po sobectví. On chce vždy pro každého to nejlepší. Jeho láska přesahuje lidskou lásku a není zmítána pocity. Je stálá, věrná a trvá až za hranice smrti.

Ty jsi můj Bůh, tebe hledám, Bože... Lepší než život je láska tvá, mé rty tě proto budou opěvat. (Žalm 63:2,4 Bible 21)

Jedním výrazem jeho nezištné lásky je připravenost odpustit. Není na lidi, kteří ho odmítají, zahořklý ani nemá vůči nim výčitky. Není závislý na naší vděčnosti. Jeho láska se nevnučuje, protože nechce člověka uchvátit a sebrat mu tak svobodu. Jeho láska působí skrytě, a přesto je jasně viditelná.

Láska je víc než jeho vlastnost. Patří k jeho přirozenosti. Bůh nesleduje jiný záměr. Člověk, který chce jeho lásku poznat, ji najde. Kdo se chce jeho lásce učit, ten ji zakusí.

Milování, milujme se navzájem, neboť láska je z Boha, a každý, kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. (1. list Janův 4:7–8)

Víc o Boží lásce v tématu [Bůh je láska](#).

⚓ Kde jinde můžeme rozpoznat Boží existenci?

Bůh je dokonalá láska, a proto nám dává svobodu. Na jedné straně chce proměňovat náš život, na druhé straně chce, abychom v něho věřili svobodně. Neukáže se nám tedy způsobem, který by nás přinutil přijmout, že existuje. Naše vůle je v tom svobodná stejně jako v konání dobra a zla. Právě tato naše svoboda je nepřímým důkazem toho, že člověka stvořil Bůh a není jen výsledkem slepé náhody.

V Bibli Bůh člověka od počátku staví před rozhodnutí.

Hled', předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo...vyvol si tedy život, abys byl živ

(5.Mojžíšova 30:15,19)

Člověk je schopný volit mezi dobrem a zlem. Jeho okolí ho může na základě této jeho svobody volat k zodpovědnosti. Na tom jsou založené i naše zákony. Svobodnou vůlí se též dají vysvětlit etické rozdíly zřetelné i mezi lidmi ze stejného prostředí (například dvojčata). Proč se jeden člověk rozhodne pro dobro a druhý pro zlo? Na to se vědecky nedá najít úplná odpověď. Příroda se dá popsat rovnicemi, pravděpodobnostmi a pravidly, svobodná vůle však ne.

Mnohé okolnosti na nás mají vliv: naše geny, prostředí, charakter a náš životní příběh. Nejsme však těmto vlivům vydáni napospas. Jsou situace, kdy se člověk navzdor všem vlivům rozhodne být nezištný. Máme volbu milovat nebo být lhostejní. Sami též chceme být milovaní ne z donucení, ale přízní, která pramení ze svobodného rozhodnutí. Bez této svobody není láska skutečnou láskou.

Představ si, že jsi ztratil svého milovaného bratra. Předpokládejme, že experti na umělou inteligenci dosáhli neuvěřitelného pokroku. Chtějí tě potěšit, dají hlavy dohromady, a nabídnou ti velmi věrné napodobení tvého bratra. Přesto bys v nitru věděl, že to není on. I kdyby řekl „mám tě rád“ nebo „jsem smutný“ byly by to pro tebe jen naprogramované výpovědi, za kterými nestojí skutečné rozhodnutí. Člověk je víc – je jedinečný a nezaměnitelný.

V čem spočívá osobnost člověka? Co ze mě dělá toho, kdo jsem? Proč existuji právě já? Je zajímavé, že takové otázky vůbec existují.

Naše svobodná vůle a vědomí poukazují na to, že naše přirozenost není jen materiální. Máme ducha, který materii přesahuje. Jsme víc než soubor atomů a naše myšlenky jsou víc než elektrochemické reakce v našem mozku. Duch nemůže vzniknout jen z materie. Náš duch je stvořený Bohem, který je sám věčný Duch bez počátku. Do našeho nitra vložil duchovní život proto, aby nám umožnil s ním budovat vztah.

Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím (1. Mojžíšova 1:27)

✞ Co to znamená pro můj život?

Bůh nás miluje. Proto i nám dal schopnost budovat vztahy a chce, abychom našli i vztah s ním. On není chladný neosobní princip. Nechce, abychom od něho zůstali daleko. Chce, abychom žili v jeho blízkosti a našli tak pokoj a klidné svědomí.

Celá Bible se soustředí na vztah mezi Bohem a člověkem. Často popisuje tento vztah v obrazech. Někdy je Bůh popisován jako otec, který se stará o své děti. Dobrý otec své děti chrání a chce jim dát to nejlepší. Není mu jedno, co z jeho dětí bude. Starostlivě je vychovává a učí. Malé dítě hledá u otce bezpečí a přijímá od něho vše jako dobré. Důvěřuje, že se ho může na všechno ptát a nachází u něho pomoc. S důvěrou mu i naslouchá. Tento postoj srdce je v Bibli vyjádřen slovem „víra“.

Na základě víry nám Bůh chce pomoci, abychom našli náš původní cíl – stát se Božím obrazem naším charakterem a skutky. Každý z nás se v tom minul cílem. Dali jsme prostor sobectví. Náš Stvořitel nám ale může pomoci, abychom se změnili a byli mu podobní v dobrotě, spravedlnosti a lásce.

Nejvíce podobný Bohu byl Ježíš. Učil upřímnou nezištnost a sám podle toho žil.

Tomu, kdo jej pozval, Ježíš řekl: „Dáváš-li oběd nebo večeři, nezvi své přátele ani své bratry ani příbuzné a bohaté sousedy, poněvadž oni by tě také pozvali a tak by se ti dostalo odplaty. Ale dáváš-li hostinu, pozvi chudé, zmrzačené, chromé a slepé. Blaze tobě, neboť nemají, čím ti odplatit; ale bude ti odplaceno při vzkříšení spravedlivých.“

(Lukášovo evangelium 14:12-14)

Ježíš nabádal lidi zvolit si dobro nad rámeček toho, co je dobré pro ně samé, jejich rodinu nebo rasu. S Boží pomocí člověk dokonce může milovat své nepřátele.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřítele svého.‘ Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i celníci nečiní totéž? A jestliže zdravíte jenom své bratry, co činíte zvláštního? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec. (Matoušovo evangelium 5:43-48)

Ten, kdo takto žije, se stává sám důkazem Boží existence. Bible mluví o takových lidech. Ježíš sám jim v tom šel příkladem. Ve svém životě sloužil lidem a neměl z toho ani slávu ani jiné výhody. Když nakonec trpěl, byl lidmi opuštěný. I tehdy si zachoval ke svým nepřítelům lásku a pokoru a spoléhal se na Boha, který mu dal zvítězit nad smrtí. Ježíš volá každého člověka následovat jeho příklad a zakusit jeho pomoc milovat nezištně.

Lidé, kteří se s Ježíšem setkali, na sobě zakusili tuto změnu. I život prvních křesťanů popsany v Novém zákoně je svědectvím proměny, která bez Boha není možná.

Všichni, kdo uvěřili, byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neřikal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní, nýbrž měli všechno společné. (Skutky apoštolů 4:32)

Jsme malé společenství křesťanů. Věříme Ježíšovým slovům a chceme následovat příklad jeho lásky podobně jako první křesťané. Jejich život ukazuje, co je skutečné křesťanství. Z Bible jsme pochopili, že ve víře nejde o náboženské povinnosti nebo obřady. Místo toho chceme spolu Boha poznávat. Každodenně se od něho učíme, co znamená milovat, co je dobré a spravedlivé.

Tímto článkem jsme chtěli dát podnět zamyslet se nad otázkami, které jsou často ve všedním shonu v ústraní. Otázka Boží existence a tím i smyslu našeho života je pro náš život zásadní.

Možná tento článek obsahuje myšlenky, které jsou pro vás nové, ne zcela srozumitelné nebo ještě vzdálené. Pokud chcete s námi o tom promluvit, budeme rádi, když se ozvete.

E-mailová adresa

Zpráva

Odeslat

Poznámky:

1. Když je v Bibli napsáno, že Bůh stvořil člověka z prachu země, tak to není „technologický“ popis. Záměrem je vyjádřit, že člověk má jinou podstatu než Bůh. Přesto ho Bůh stvořil ke svému obrazu. Chce, abychom se mu podobali, ačkoliv je naše podstata jiná.

© 2022 www.krestane.info - Všechna práva vyhrazena.

Uvedená biblická místa jsou převzata z Bible :

Písmo svaté Starého a Nového zákona : český ekumenický překlad © 1987 - 2009 .

Odkazy a obsah článků (v nezměněné formě s uvedením zdroje) mohou být šířeny pro nekomerční účely.

Publikování anebo šíření obsahu těchto webových stránek v jiné formě anebo pro jiný účel podléhá našemu souhlasu.

Webová stránka může obsahovat odkazy na internetové stránky třetí strany.

Jejich zveřejnění neznamena, že jejich obsah schvalujeme, přijímáme anebo s ním souhlasíme.